

ЩАСТИЕТО Е ОТЪ БОГА

(народна приказка)

Имало двама братя, много богати. Веднажъ тѣ почнали да спорятъ — щастие то отъ Бога ли е или е отъ хората. По-голѣмиятъ казвалъ, че то е отъ Бога, а по-малкиятъ, че е отъ хората и че всичко зависи отъ човѣка. И понеже никой не можалъ да убеди другия, решили да изпитатъ това съ нѣкой сиромашъ, отишли въ едно село и попитали за най-бедния. Посочили имъ единъ сетень сиромашъ, облѣченъ въ дрипи. Дали му двадесетъ жълтици и му рекли: „Никога да не казвашъ „Благодаря на Бога“, а само насъ да поменувашъ“. Сиромашътъ като видѣлъ толкова пари, не можалъ да се нарадва. Показалъ ги на жена си, а тя почнала да му се кара, че взелъ чужди пари и като ги похарчи, нѣма отъ кжде да ги върне, затова го карала да ги върне. Той не я послушалъ, а отишелъ на пазара да купи нѣщо. Като минавалъ край една касапница, купилъ единъ дробъ, за да ублажи децата си и си тръгналъ за дома. По пжтя видѣлъ, че единъ гарванъ летѣлъ все надъ него. Той помислилъ, че гарванътъ иска да му грабне купения дробъ, затова го скрилъ въ пазвата си, но гарванътъ се спусналъ и грабналъ калпака му, въ който сиромашътъ билъ поставилъ жълтицитѣ. Той почналъ да вика, колкото му глѣсъ държи, но нищо не помогнало, гарванътъ отнесълъ калпака му. Въ къщи жена му почнала да се

кара, да му вика, че за нищо не го бива и че оставилъ единъ гарванъ да му вземе паритѣ.

Следъ една година двамата братя пакъ отишли при сиромаша, за да видятъ, дали е успѣлъ да се нареди добре съ тѣхнитѣ пари. Той имъ разказалъ всичко. Тѣ му дали този пжтъ четиридесетъ жълтици и пакъ му поржчали, никога да не споменува името на Бога. Сиромашътъ не казалъ нищо на жена си, а скрилъ жълтицитѣ въ едно гърне съ трици и отишелъ по пазаря. Презъ това време миналъ по улицитѣ

